

РЕШЕНИЕ

№ 7540

гр. София, 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10798** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от ЗУБ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на М. А. Е., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на У., срещу Решение № УП-ОК30/10.11.2022 г. изд. от К. И. – интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл.70, ал.1, във вр. чл.13, ал.1, т.2 от ЗУБ, е отхвърлена молбата му за статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Жалбоподателят поддържа, че административният орган е подходил формално и не е изяснил всички факти от бежанската история на жалбоподателя, както и сигурността в страната му на произход. Претендира се отмяна на решението.

В съдебно заседание, оспорващият- М. А. Е. се явява лично и поддържа жалбата на заявените основания. Изрично посочва, че разбира превода от руски език, извършван от назначения от съда преводач Ц. Н..

Ответникът по оспорването – интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, се представлява от юриконсулт Й.П., която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП не изпраща представител, не взема становище.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на

страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Административното производство започва с подадена молба за закрила вх. № РД09-4023/25.10.2022 г. на М. А. Е., [дата на раждане] в К. област, У., гражданин на У., народност - узбек, религиозна принадлежност: мюсюлманин, ЛНЧ [ЕГН] е поискал предоставяне на международна закрила. Личните му данни са установени въз основа на узбекски национален паспорт. Търсецията закрила посочва, че на 24.04.2022 г. е напуснал У. легално К., след това със самолет легално на 28.04.2022 г. заминал за Турция. Заявява, че там останал около четири месеца, като междувременно в [населено място] получил българска туристическа виза. Посредством която пристигнал легално в Република България на 27.08.2022 г.

В проведеното интервю, чужденецът мотивира молбата си за закрила с проблеми от криминален и корупционен характер. Търсецията закрила посочва, че в продължение на 13 години, работел в завод „Ш. нефт и газ“. Молителят посочва, че системата в завода била корупционна и поради това написал писмо до президента на У., в което посочил, данни за кражба на нефт и газ. Твърди, че той лично бил принуждаван да подпише документи за нелегален износ на 7 цистерни с втечен газ и след като отказал да подпише въпросните документи през 2017г. започнал да получава заплахи. Посочва, че на 13.03.2017г. бил уволнен от завода. След уволнението му, разказва, че бил пуснал 14 сигнала до президента на страната за корупционни практики, като заплахите продължили. Докато стоял без работа, започнал да се занимава с животновъдство, като имал люпилян за яйца. Също така посочва, че по-рано държавата му била дала земя да я обработва, но шест месеца по-късно тя му била отнета обратно, като според думите му това станало с фалшив документ. Търсецията закрила отново подал сигнал до прокуратурата през 2020 г., през 2021 г. заплахите според твърденията му се увеличили. Заявява, че бил малтретиран от силите на реда, като това за последен път се случило през месец февруари 2022 г. Заява, че същият месец бил задържан за седем дни от полицията, като тогава бил предупреден да не пуска повече сигнали до президента в противен случай щял да има проблеми както той, така и семейството му. Твърди, че не е осъждан и не е бил член на политическа партия.

Издадено е оспореното Решение № УП-ОК30/10.11.2022г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл. 70 ,ал.1, във връзка с чл. 13, ал.1, т.2 и т.7 от ЗУБ е отхвърлена молбата за молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут като явно неоснователна. Административният орган е приел, че кандидатът не посочва основателни опасения от преследване по причините, не се установяват и предпоставките по чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ. За него не съществува реален риск от тежки посегателства по чл. 9, ал.1 от ЗУБ. Относно твърденията на кандидата, за физическо малтретиране и задържане от страна на полицията, административният орган приема, че не са подкрепени от никакви доказателства от страна на узбекския гражданин и следователно не следва да се приемат за достоверни и да се кредитират в контекста на бежанската история. Относно твърденията му за отнетата му земя която му е била предоставена от държавата, същите отново не са подкрепени от доказателства и поради това не следва да се приемат за достоверни. Приел е, че молителят не е посочил член от семейството му да има предоставена международна закрила в Република България, затова за него не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ. Посочените от молителя лични мотиви за

желанието му да започне нов живот в Република България, не могат да бъдат оценени като хуманитарни с оглед предоставянето на статут по чл.9, ал.8 от ЗУБ. Обсъдени са предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, но е прието, че същите не са налице при липса на личен елемент за международна закрила по смисъла на чл.9, ал.1, т.1-3 ЗУБ.

Административен Съд С. – град, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 22.11.2022 г. Жалбата е подадена до съда чрез административния орган на 28.11.2022 г. /вх. № 43029 по описа на АССГ/, т.е. в срока по чл.84, ал.2 ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спрямо кандидата за закрила е проведена ускорена процедура в производството по общия ред на основание чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.70, ал.1 ЗУБ, която възможност е уредена и в чл.31, пар.8 и чл.32, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС - в случаите на неоснователна молба, в които се прилагат някои от обстоятелствата, изброени в член 31, параграф 8, държавите-членки могат също така да приемат определена молба като очевидно неоснователна, когато тя е определена като такава в националното законодателство. Процедурната директива, в нормата на чл.31, пар.2, въвежда изискване към държавите-членки да гарантират, че процедурата по разглеждане приключва възможно най-скоро, без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането, като според чл.31, пар.9 от Директива 2013/32/ЕС сроковете в ускорената процедура по пар.8 следва да са разумни. Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – интервюиращ орган по чл.70, ал.1 ЗУБ съгласно приложена от ответника Заповед № РД05-300 от 13.04.2022 г. на председателя на ДАБ за определяне на К. Й. И. за интервюиращ орган. В изпратената от ответника административна преписка липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на кандидата, или ако не бяха допуснати органът би постановил решение в противен смисъл. Спазени са изискванията на чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС процедурата по разглеждане на молбата да приключи възможно най-бързо и в разумен срок. Този срок е установен в националното законодателство (чл.70, ал.1 ЗУБ) и в случая е спазен. Молбата за закрила е регистрирана на 25.10.2022 г., поради което постановеното на 10.11.2022 г. решение е издадено в срока по чл.70, ал.1 ЗУБ, респ. от компетентен административен орган.

Противно на твърденията в жалбата, актът е мотивиран от фактическа и правна страна с излагане на подробни съображения относно липсата на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ. Административният орган е намерил основания по чл.13, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ за явна неоснователност на молбата за закрила, а именно кандидатът се позовава на основания извън предмета на този закон и не посочва причини за основателни опасения от преследване. Те кореспондират с основанията по чл.31, пар.8, б.“а“ от Директива 2013/32/ЕС - кандидатът, при подаване на своята молба и излагането на фактите, е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на

което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС.

Релевантни към международната закрила по ЗУБ са обстоятелствата по чл.8 и чл.9. Според чл.8 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Според чл.9 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

1. смъртно наказание или екзекуция, или
2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или
3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Административният орган е изследвал всички основания за преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ – основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с легалното определение за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост, както и липсата на конкретни действия на преследване по примерното изброяване на чл.8, ал.5 ЗУБ.

Обосновано органът е приел, че жалбоподателят не е бил принуден да отпътува от страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. По отношение на поддържаната лична бежанска история, по време на интервюто пред органа на 07.11.2022 г. кандидатът изрично посочил, че след подадените сигнали до президента на У., в което посочил данни за за корупционни практики в завода „Ш. нефт и газ“, в който в продължение на 13 години работел, е получавал заплахи. Бил уволнен от завода и започнал да се занимава със животновъдство, като земята, която обработвал, предоставена му от държавата му била отнета по негови твърдения с фалшив документ. Допълва, че е бил задържан за седем дни от полицията, като тогава бил предупреден да не пуска повече сигнали до президента в противен случай щял да има проблеми както той, така и семейството му.

Твърденията на жалбоподателя за физическо малтретиране и задържане от страна на полицията, не са подкрепени от доказателства и не следва да се приемат за достоверни и да се кредитират в контекста на бежанската история. Относно твърденията му за отнетата му земя която му е била предоставен ат държавата, същите отново не са подкрепени от доказателства и поради това не следва да се приемат за достоверни. В административната преписка се съдържа и справка на дирекция „Международна дейност“ с вх. № МД-717 от 04.11.2022 г. относно общото положение на политическата обстановка и сигурността в страната на произход на жалбоподателя – република У.. Според нея в У. функционира Служба на омбудсмана по правата на

човека, която работи по насърчаване на спазването и обществената осведоменост относно основните права на човека, подпомагане при оформянето на законодателството, което да отговаря на международните норми за правата на човека, и разрешаване на случаи на предполагаеми злоупотреби. Службата на омбудсмана е натоварена с посредничеството при спорове между гражданите, които се свържат с нея, и дава препоръки за промяна или потвърждаване на решения на държавни агенции, но нейните препоръки не са обвързващи. Службата на омбудсмана има право да извършва внезапни проверки на затворите и има отделен отдел за разследване на правителствени злоупотреби с бизнеса. На 11 септември 2021 г. президентът е издал указ, чрез който упълномощава омбудсмана да създаде обществени групи за идентифициране и предотвратяване на изтезанията и от своя страна да назначи постоянен регионален омбудсман, който да се отчита пряко на Службата на омбудсмана.

Следва да се подчертае, че към настоящия момент не съществуват доказателства за това, че във Вътрешните въоръжени групи нямат капацитет да извършват атаки, които да доведат до масови жертви, което обяснява защо У. не е бил сцена на голяма терористична атака от години. След като талибаните завземат властта в съседен А. през 2021 г., У. засилва наблюдението над симпатизантите на талибаните в района С., граничещ с А.. Според талибаните това няма да подкопае националната сигурност на У. и към юли 2022 г. не е имало трансгранични нахлувания на екстремисти. Узбекските служби за сигурност значително намаляват набора за вербуване на бойци чрез редовни арести на радикализирани лица.

У. не е изправен пред заплахата от междудържавен конфликт със своите съседи. След като талибаните завземат властта в А. през 2021 г., тяхното ръководство предлага на узбекското правителство гаранции за сигурност, което обяснява защо към юли 2022 г. няма съобщения за трансгранични нахлувания на бойци. У. е домакин на логистичен център в Т., който насочва международната хуманитарна помощ към А., което служи като допълнителен смекчаващ фактор. Правилно при тези данни административният орган е приел, че посочените от кандидата основания за напускане на У. не попадат в предметния обхват на чл.8 ЗУБ, тъй като не сочат на основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Не изнася данни за преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ като нарушаване на основни права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, нито сочи конкретни действия, попадащи в предметния обхват на чл.8, ал.5 ЗУБ.

Правилни са изводите на интервюиращия орган, че спрямо кандидата не се установяват и основанията по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ, поради липса на достоверни твърдения, че същият е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или друго унижително отнасяне или наказание.

С това съдът приема, че органът е изследвал в пълнота релевантните основания за предоставяне на международна закрила, включително в светлината на принципа за забрана за връщане, поради което и с оглед установената липса на основания за предоставяне на закрила не е налице задължение за произнасяне относно възможността за вътрешно разселване.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата на М. А. Е. следва да бъде

отхвърлена. Молбата му за закрила е разгледана и решена от компетентен административен орган, без допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон. Отхвърлянето ѝ като явно неоснователна в ускорена процедура на общото производство по чл.70, ал.1 ЗУБ е сторено без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането и в разумен срок по смисъла на като според чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС. Намереното основание по чл.31, пар.8, б.“а“ от Директива 2013/32/ЕС, кореспондиращо с чл.13, ал.1, т.2 ЗУБ, се потвърждава от данните по административната преписка, тъй като при подаване на своята молба и излагането на фактите, кандидатът е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 63 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Е., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на У., срещу Решение № УП-ОК30/10.11.2022г. изд. от К. И. – интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 70, ал.1, във вр. чл. 13, ал.1, т.2 от ЗУБ, е отхвърлена молбата му за статут на бежанец и хуманитарен статут, *като неоснователна*.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: